

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jacobi Alvarez de Paz Opera

De Exterminatione Mali, Et Promotione boni - Libri quinque

Álvarez de Paz, Jacobo

Lvgdvni, 1613

De auditione verbi Dei. Cap. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77843](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77843)

Qui autem solliciti sunt preparare interiore domum suam, & occurrere latenter obuiam Christo, ipsi noverunt quid efficaciam & suavitatis habeat hæc sacrosancta communiõ. In hoc agnoscitur uniuscuiusq; devotio, & amor ad Christum, secundum quod ingeniosè se aptare curaverit ad susceptionem eius. Christum verum Deum, Regem omnium potentissimũ, nostrarum necessitatum promissor benignissimũ, in domo cordis hospitem excepimus, & eum solum & insalutatũ relinqueamus: Venit ipse, ut petitiones nostras exaudiat, miserisq; subueniat, & nihil ab eo postulabimus? Amantissimè conclave mentis nostræ ingressus est, & nulla voce gratiarũ actionis ei respondebimus? Ne in tantam ingratitude incurras, & talem proficiendi occasionem amittas, sede ut altera Magdalena ad pedes Domini, quem hospitem excepisti. Audi attentè sermones illius, si aliquid te docere dignetur. Alloquere illũ, de hospitij vilitate & nuditate confundere, de parva & tepida dispositione veniã pete, vires tuas, & mēbra, ac talenta tua in eius obsequiũ affer, miserias & necessitates pande, virtutes exopta, ad earum adeptionẽ auxiliũ implora, & multuarius te exerce amoris affectibus. Si ita feceris, non patietur Dominus, ut sine magno fructũ ab eius præsentia discedas, immò faciẽs faciet, & te donorum suorum copia replebit.

De auditione verbi Dei.

CAPVT III.

SINGVLIS etiam hebdomadis vniuersi (vt opinor) religiosi verbum Dei audiunt, & Prælati per se, vel per substitutum, ad perfectionem, exhortantis sermonẽ excipiunt. Est enim vita religiosa, sicut & aliorum bonorum, ita & verbi Dei abundans, quo cultores suos sanat atque sustentat. Quibus congratulari possumus verbis illis Pauli: Gratias ago Deo meo in gratia Dei, quæ data est vobis in Christo Iesu: quia diuites facti estis in illo, in omni verbo, & in omni sciẽtia. Si illi adhuc imperfecti sũt, à vitiis & imperfectionibus sanati: si perfecti, in omni sãctitate conferuat. Nã, vt testatur Bernardus, duo operatur verbum Dei, & animas vitiosas sanat, & bonas admonet. Hoc verbũ Dei est ille panis subcinericius, qui voluebatur aduersus caltra Madian, & tabernaculum vitiorum subuertit, & terræ funditus coegrauit. Tuba est, inquit Hugo Victorinus, panis est, gladius est. Tuba est, quia auribus insonat; panis est, quia esurientiũ iustitiã mentes sanat; gladius est, quia cordiũ secreta penetrat. Sed videndum est, quonã modo religiosi Dei verbum audire debeant, ne in abundantia panis, quasi panem non habeant, & inter suauissimas epulas fame pereant.

Si ergo vis, o iuste, ex verbi Dei auditione proficere, cum magno desiderio audiendi & aliquid discendi ad exhortationem accede. Tibi namque dicit Salomon: Stude sapiencie fili mi, & lætifica cor meũ vt possis exprobranti respondere sermonem. Audi, inquam, non oscitanter, sed diligenter, verba sapiencie, vt habeas ad manũ doctrinam Spiritus, quã in omni virtute crescas, & demoni te ad peccata trahẽti respondeas. Et Ecclesiasticus, Os prudentis, quæritur in Ecclesia, & verba illius cogitabũt in cordibus suis. Sapiẽtes scilicet verba Dei non perfunctoriẽ & negligenter audient, sed in cordibus suis ea cogitabunt, & ad salutem operandum solerter expendent. Hoc autem desiderium spirituale excitabis, si te doctrina spirituali indigere animaduertas. Non enim quia vitã religiosam sectaris, quæ spiritualis doctrinæ est feracissima, ideo huius doctrinæ auditione non

Aeges. Immo ideo tanto maiori studio & attentione audienda est, quanto experientia compertum habes ex tam frequenti doctrina negligenter audita, te nullum hæc tenus, aut exiguum fructũ percepisse. Quadiatque in hunc locum similitudo Clementis Alexandrini tantisper immutata; Quod sicut pisces, qui in salso & nascuntur, & nutriuntur, salibus tamẽ ad tediendum indigent; ita & religiosi in campo doctrinæ spiritualis educati, eadem doctrina opus habent diligenter audita, vt à vitiorũ corruptione protegentur.

B Prælatum aut alium quemuis eius partes agentem, non aliter quã Christum loquentem & docẽtem auscultes. Ipse enim est, qui per administratos suos loquitur, ipse qui per os eorum verba vitæ cordibus audientium instillat. Sanè quod dixit Dominus ad Jeremiam, idem omnino ad prælatos & Euangelicos prædicatores dicit. Noli dicere, puer sum, quoniam ad omnia, quæ mittam te, ibis, & vniuersa quæcumque mandauero tibi, loqueris. Et postea, Ecce dedi verba mea in ore tuo. Si autẽ hunc, quem audis, Deus misit, vt te doceret, si verba sua in os eius misit, si quæ mandauit, ille proponit, nõ est cur solum hominem loquentem putes. Nihil autem refert si Prælatum, aut alium cuius senex eius vicem gerẽs, minus literatus sit, aut minus eloquens, aut minus in rebus spiritualibus exercitatus: nã si verba Domini proponit, parri reuerentia audiendus est, ac si magnis donis & talentis polleret. Nam sicut in humanis rebus, vt simili vtat Chrysostomi, quando regum diademate coronatus literas mittit, tunc is qui adfert eas, per se nullius momenti est, sed humilis quidã sãpe, neque progenitores numerare sciens, obscurus, & ex obscuro, sed non ad illũ spectant, qui literas suscipiunt sunt, sed propter regis literas, magna reuerentia, & silentio eas suscipiunt. Sic etiam auditores non ad dicentem respiciunt, neq; ad tenuitatem eius, sed quia quæ dicit, à Deo affert, ea collecto animo & attento accipiunt. Hæc ille. Neque etiam refert quod præfectus cõmunia & omnibus nota proponat. Non enim doctrinam spiritus audis, vt noua discas, sed vt ad ea, quæ didicisti, opere complenda inciteris, & vt de hoc, quod scilicet honum cognouisti, & nõ fecisti, erubescas. Nam si sermo Dei non venisset ad te, nec loquutus fuisset tibi, fortè peccatũ non haberes, tunc autem excusationẽ non habes de peccato tuo.

C Audi igitur verba Christi te per Prælatũ monentis, non cum tædio & nausea, sed attentè & desideranter, non ex curiositate, sed ex desiderio discendi vtilia, aut operandi perfecta. Audi, non vt statim eorum quæ audisti, obliuiscaris, sed vt ea postea mediteris. In lege quippe scripta, animalia quæ ruminabãt cibum, munda erant; in lege verò noua animæ, quæ verba Dei audita meditantur, & quasi in propria substantiam actione conuertunt, ad magnam munditiã perueniunt. Hunc esse illius legis spiritum Augustinus manifestè testatus est. Verbi auditor, inquit, similis esse debet animalibus quæ ab hoc quod ruminant, munda esse dicuntur, vt non pigeat cogitare, quæ in aluo cordis accepit; & cum audit, sic similis edenti; cum audita in memoriam reuocat, sic similis ruminãti. Si ita verbum Dei audieris, profectò beatus eris. Quoniam beati, qui audiunt verbum Dei & custodiunt illud. Ad audiendum igitur breui oratione te prepara, quã & loquenti gratiam dicendi, & tibi ac aliis audientibus adiutorium ad proficiendum poscas. Audi humiliter non vt censor, sed vt rudis discipulus, audi attentè, vt quæ audieris, memoria retineas, aut fideliter, vt ceu bona terra ex semine tibi commissio fructũ operis profetas, & sic ex abundantia doctrinæ ditissimũ virtutum cumulũ reportabis.

Clem. Alex. 1. Stromat.

Ter 1. 7. Chryl. ho. in Genes.

Leu. 11. 3.

Aug.

Luca 11. 28.

1. Cor. 1. 45.

Bern. ser. 15. de par. 111. Iud. 7. 13.

Hug. ser. 63. 40. 2.

Prou. 27. 11.

Ecl. 21. 10.